

Aan de Gemeenteraad.

Raadsvergadering d.d.	:	5 juli 2018
Commissievergadering d.d.	:	20 juni 2018
Commissie	:	Commissie Samenleving
Portefeuillehouder	:	wethouder T. van Rijnberk
Programmaonderdeel	:	Jeugdwet
Registratienummer	:	2018006374
Productiedatum	:	8 mei 2018

Onderwerp

vaststelling van een nieuwe verordening jeugdhulp

Voorgesteld besluit:

De raad van de gemeente Bloemendaal;

gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders van 15 mei 2018;

gelet op artikel 2.9 van de Jeugdwet;

b e s l u i t:

De Verordening jeugdhulp Bloemendaal 2018 vast te stellen.

Aldus besloten in de openbare vergadering
van de raad der gemeente Bloemendaal,
gehouden op 5 september 2018

, plaatsvervangend voorzitter

, griffier

Voorgesteld besluit

De raad wordt voorgesteld over te gaan tot vaststelling van de Verordening jeugdhulp Bloemendaal 2018.

Aanleiding en beoogd effect

In mei 2017 heeft de Centrale Raad van Beroep (CRvB) uitspraak gedaan in een Wmo-zaak (gemeente Emmen) over delegatie die betrekking heeft op de regels voor het persoonsgebonden budget (pgb). De CRvB heeft geoordeeld dat het niet toegestaan is in een verordening maatschappelijke ondersteuning te bepalen dat het college nadere regels kan stellen over de hoogte van het pgb en het vaststellen van het pgb.

Eind december 2017 heeft de Rechtbank Noord-Nederland, met verwijzing naar de uitspraak van de CRvB van mei 2017, uitgesproken dat dit ook geldt voor de verordening jeugdhulp. De Bloemendaalse verordening jeugdhulp dient naar aanleiding van deze uitspraken te worden aangepast.

Politieke keuzeruimte

Gemeenten dienen terughoudendheid te betrachten bij het delegeren van bevoegdheden aan het college. De essentialia van het voorzieningenpakket dienen in de verordening te worden vastgelegd. Het differentiëren met betrekking tot de hoogte van pgb tarieven behoort volgens de CRvB tot de essentialia.

Gedachtegang

Artikel 2.9, onderdeel c, van de Jeugdwet bepaalt dat in de verordening in ieder geval wordt bepaald op welke wijze de hoogte van een pgb wordt vastgesteld. Hieruit volgt dat niet de hoogte van het pgb in de verordening moet worden vastgesteld, maar de wijze waarop de hoogte wordt vastgesteld. De wetgever vraagt niet om pgb bedragen in de verordening op te nemen, maar om het inzichtelijk maken van de wijze van berekenen. Dat kan door zodanige voorwaarden op te nemen dat die de invulling door het college begrenzen. Dit betekent dat tariefdifferentiatie aan de hand van het voorzieningenpakket in de verordening opgenomen moet worden.

Overwegingen van het college

Op grond van de uitspraken van de CRvB en de Rechtbank Noord-Nederland is artikel 7 van de verordening (Regels voor pgb) aangepast. In een bij dit voorstel gevoegde was/wordt-tabel zijn de wijzigingen weergegeven. Er is getracht zoveel als mogelijk dezelfde tekst als opgenomen in de nieuwe Verordening maatschappelijke ondersteuning Bloemendaal 2018 aan te houden.

Naast aanpassing van artikel 7 heeft wijziging van de volgende twee artikelen plaatsgevonden:

- Artikel 2: de omschrijving van de lid 2 (individuele voorzieningen) is aangepast aan de voor de periode 2018-2020 regionaal ingekochte voorzieningen jeugdhulp.
- Artikel 4: in het tweede lid is aangegeven welke stappen in het gemeentelijk proces van toegang tot jeugdhulp gezet dienen te worden. Op basis van jurisprudentie heeft een verijning van het tweede lid plaatsgevonden; tevens is een derde lid ingevoegd.

Het is usance dat, ook al zijn de aanpassingen beperkt van omvang, een geheel nieuwe verordening wordt vastgesteld.

Middelen

Met de vaststelling van de nieuwe verordening zijn geen extra middelen (financieel dan wel personeel) gemoeid.

Participatie

Van de aanpassing van artikel 7, en de aanleiding hiervoor, is de Wmo-raad op de hoogte gebracht.

Communicatie

De nieuwe verordening treedt in werking op 1 augustus 2018. Er vindt publicatie plaats.

Samenwerking (Heemstede)

Over de (technische) aanpassing van de verordening heeft geen overleg met Heemstede plaatsgevonden. De inkoop van de voorzieningen jeugdhulp 2018-2020 heeft in overleg met de regiogemeenten, w.o. Heemstede, plaatsgevonden.

Vervolproces/evaluatie

Binnen veel gemeenten, zo ook Bloemendaal, wordt op dit moment gewerkt met afzonderlijke verordeningen voor Jeugd, Wmo en Participatie (Werk en Inkomen). De VNG onderzoekt de mogelijkheden om te komen tot een integrale verordening sociaal domein. De VNG streeft ernaar om in de eerste helft van 2018 met conclusies en een eindproduct te komen.

Wij volgen de ontwikkelingen op dit punt met belangstelling en streven ernaar, in navolging van diverse andere gemeenten, in ieder geval de verordeningen Jeugd en Wmo samen te voegen.

Bijlagen

Was/wordt tabel Verordening jeugdhulp Bloemendaal 2018 (corsa 2018007596)

Achterliggende documenten

n.v.t.

Burgemeester en wethouders van Bloemendaal,

, burgemeester.

, gemeentesecretaris.

De raad van de gemeente Bloemendaal;

gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders van 15 mei 2018;

gelet op artikel 2.9 van de Jeugdwet;

besluit:

De Verordening jeugdhulp Bloemendaal 2018 vast te stellen.

Artikel 1 Begripsbepalingen

In deze verordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- a. andere voorziening: voorziening, anders dan in het kader van de Jeugdwet, op het gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning of werk en inkomen;
- b. hulpvraag: behoefte van een jeugdige of zijn ouders aan jeugdhulp in verband met opgroei- en opvoedingsproblemen en stoornissen, als bedoeld in artikel 2.3, eerste lid van de wet, niet zijnde een vraag om advies;
- c. individuele voorziening: op de jeugdige of zijn ouders toegesneden voorziening als bedoeld in artikel 2, eerste lid;
- d. overige voorziening: overige voorziening als bedoeld in artikel 2, eerste lid;
- e. pgb: persoonsgebonden budget als bedoeld in artikel 8.1.1. van de wet, zijnde een door het college verstrekt budget aan een jeugdige of zijn ouders dat hen in staat stelt de jeugdhulp die tot de individuele voorziening behoort van derden te betrekken;
- f. afwegingskader: instrument dat wordt gebruikt door de CJG-coaches bij de beoordeling en toekenning van ondersteuning en jeugdhulp.

Artikel 2 Vormen van jeugdhulp

1. De volgende vormen van overige voorzieningen zijn beschikbaar:

- Informatie en advies
- Activiteiten zoals trainingen, cursussen, Themabijeenkomsten
- Ondersteuning door vrijwilligers
- Jeugdgezondheidszorg
- Jongerenwerk
- (School)maatschappelijk werk
- Gezinsondersteuning (door CJG-coaches)
- Meldpunt Veilig Thuis (voorheen AMHK, advies- en meldpunt huiselijk geweld en kindermishandeling)
- Meldpunt crisisopvang

2. De volgende vormen van individuele voorzieningen zijn beschikbaar:

1. Ambulante jeugdhulp:

- Begeleiding ambulant A, B en C
- Ambulante spoedhulp
- Dagbesteding A en B
- Behandeling groep A en B
- Behandeling individueel A en B
- Persoonlijke verzorging
- Basis Jeugd-GGZ
- Specialistische Jeugd-GGZ
- Diagnostiek Jeugd-GGZ
- Cliëntgebonden Consult en Advies jeugd

2. Ernstige Enkelvoudige Dyslexie

3. Jeugdhulp met verblijf:

- Kortdurend verblijf
- Pleegzorg
- Pleegzorg crisis
- Verblijf A, gezinshuis
- Verblijf B, fasehuis/kindertrainingscentrum
- Verblijf C, open setting

4. Residentiële behandelgroep zwaar:

- Jeugdzorg Plus
- Verblijf hoogspecialistische Jeugd-GGZ
- Hoogspecialistische diagnostiek Jeugd-GGZ
- Cliëntgebonden consult en advies Jeugd- GGZ
- Hoogspecialistische Jeugd-GGZ ambulant

5. Gezinsbegeleiding en Jongvolwassenen

- Gezinsbegeleiding
- begeleiding ambulant A, B en C
- Dagbesteding A en B
- Kortdurend verblijf
- Fasehuis, kamertrainingscentrum

Artikel 3 Toegang tot jeugdhulp via de huisarts, medisch specialist of jeugdarts

1. Het college draagt zorg voor de inzet van jeugdhulp na een verwijzing door de huisarts, medisch specialist en jeugdarts naar een jeugdhulpaanbieder, als en voor zover genoemde jeugdhulpaanbieder van oordeel is dat de jeugdhulp nodig is.
2. Het college kan de te verlenen individuele voorziening, dan wel het afwijzen daarvan, vastleggen in een beschikking als bedoeld in artikel 6.

Artikel 4 Toegang tot jeugdhulp via de gemeente

1. Met betrekking tot de voorwaarden voor toekenning, de wijze van beoordeling van en de afwegingsfactoren bij een individuele voorziening, alsmede de wijze waarop de toegang tot en de toekenning van een individuele voorziening wordt afgestemd met andere voorzieningen op gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning en werk en

inkomen draagt het college er zorg voor dat hierbij het afwegingskader als bedoeld in artikel 1 wordt toegepast door de gemandateerde CJG-coaches bij de toeleiding naar hulp.

2. In het proces van toegang tot jeugdhulp worden in ieder geval de volgende stappen uitgewerkt:
 - a. vaststellen van de hulpvraag van de jeugdige of zijn ouder (naar aanleiding van een melding);
 - b. vaststellen of sprake is van opgroei- en opvoedingsproblemen, psychische problemen en welke dit zijn;
 - c. bepalen welke hulp naar aard en omvang nodig is voor de jeugdige om, rekening houdend met zijn leeftijd en ontwikkelingsniveau, gezond en veilig op te groeien, te groeien naar zelfstandigheid en voldoende redzaam te zijn en maatschappelijk te participeren;
 - d. onderzoeken, nadat de noodzakelijke hulp in kaart is gebracht, of en in hoeverre de eigen mogelijkheden en het probleemoplossend vermogen van de ouder(s) van het sociale netwerk toereikend zijn om zelf de nodige hulp en ondersteuning te kunnen bieden;
 - e. het verlenen van een voorziening van jeugdhulp voor zover de eigen mogelijkheden, als genoemd in punt 4, ontoereikend zijn.
3. Het college draagt zorg voor de inzet van op de voornoemde stadia aangepaste deskundigheid, deugdelijke en volledige verslaglegging en zorgvuldige motivering.
4. Het college geeft aan op welke wijze hij jeugdigen en ouders informeert over de mogelijkheid en het belang om in bepaalde gevallen een beroep op jeugdhulp te doen
5. In ieder geval als de jeugdige of zijn ouders hierom verzoeken, wanneer het de verstrekking van een pgb betreft, bij een afwijzing en wanneer dit voor het juridische proces nodig is, legt het college de toekenning van de te verlenen individuele voorziening, dan wel het afwijzen daarvan, vast in een beschikking als bedoeld in artikel 6.

Artikel 5 Toegang tot jeugdhulp via de gecertificeerde instelling of kinderrechter

Het college zorgt conform de Jeugdwet voor inzet van de jeugdhulp:

- a. die de rechter of de gecertificeerde instelling nodig achten bij de uitvoering van een kinderschermingsmaatregel;
- b. Die de rechter, het openbaar ministerie de selectiefunctionaris, de inrichtingsarts of de directeur van de justitiële inrichting nodig achten bij de uitvoering van een strafrechtelijke beslissing, of;
- c. die de gecertificeerde instelling nodig acht bij de uitvoering van jeugdreclassering.

Artikel 6 Inhoud beschikking

1. In de beschikking tot verstrekking van een individuele voorziening wordt in ieder geval aangegeven of de voorziening in natura of als pgb wordt verstrekt.

2. Bij het verstrekken van een individuele voorziening in natura wordt in de beschikking in ieder geval vastgelegd:
 - a. welke de te verstrekken voorziening is en wat het beoogde resultaat daarvan is;
 - b. wat de ingangsdatum en de duur van de verstrekking is;
 - c. hoe de voorziening wordt verstrekt, en, indien van toepassing;
 - d. welke andere voorzieningen relevant zijn, of kunnen zijn.
3. Bij het verstrekken van een individuele voorziening in de vorm van een pgb wordt in de beschikking in ieder geval vastgelegd:
 - a. Voor welk resultaat het pgb kan worden aangewend;
 - b. Welke kwaliteitseisen gelden voor de besteding van het pgb;
 - c. Wat de hoogte van het pgb is en hoe dit is berekend;
 - d. Wat de ingangsdatum en de duur is van de verstrekking waarvoor het pgb is bedoeld;
 - e. De wijze van verantwoording van de besteding van het pgb.
4. Als sprake is van een te betalen ouderbijdrage worden de jeugdige of zijn ouders daarover in de beschikking geïnformeerd.

Artikel 7 Regels voor een pgb

1. Het college verstrekt een pgb in overeenstemming met artikel 8.1.1. van de wet.
Onverminderd artikel 8.1.1., derde en vijfde lid, van de wet verstrekt het college geen pgb voor zover de aanvraag betrekking heeft op kosten die de belanghebbende voorafgaand aan de indiening van de aanvraag heeft gemaakt.
2. De hoogte van een pgb:
 - a. wordt vastgesteld aan de hand van een door de cliënt opgesteld plan hoe hij het pgb gaat besteden;
 - b. wordt berekend op basis van een prijs of tarief waarmee redelijkerwijs is verzekerd dat het pgb toereikend is om veilige, doeltreffende en kwalitatief goede diensten van derden te betrekken, en wordt indien nodig aangevuld met een vergoeding voor verzekering;
 - c. bedraagt niet meer dan de kostprijs van de in de betreffende situatie goedkoopst adequate (maatwerk)voorziening in natura.

3.
 - a. In de vorm van een pgb kan jeugdhulp worden ingezet voor de volgende voorzieningen:
 1. Persoonlijke verzorging
 2. Begeleiding ambulant A, B en C
 3. Dagbesteding A en B
 4. Behandeling individueel A en B
 5. Behandeling groep A en B
 6. Kortdurend verblijf
 - b. De hoogte van een pgb wordt vastgesteld voor:
 1. Persoonlijke verzorging:

uitgevoerd door een daartoe opgeleid persoon in dienst van een zorgaanbieder: op basis van het toepasselijke tarief dat voor deze voorziening zou worden gehanteerd door een door de gemeente gecontracteerde aanbieder
 2. Begeleiding ambulant:

uitgevoerd door een daartoe opgeleid persoon in dienst van een zorgaanbieder: op basis van het toepasselijke tarief dat voor deze voorziening zou worden gehanteerd door een door de gemeente gecontracteerde aanbieder
 3. Dagbesteding: uitgevoerd door een daartoe opgeleid persoon in dienst van een zorgaanbieder: op basis van het toepasselijke tarief dat voor deze voorziening zou worden gehanteerd door een door de gemeente gecontracteerde aanbieder
 4. Behandeling individueel: uitgevoerd door een daartoe opgeleid persoon in dienst van een zorgaanbieder: op basis van het toepasselijke tarief dat voor deze voorziening zou worden gehanteerd door een door de gemeente gecontracteerde aanbieder
 5. Behandeling groep: uitgevoerd door een daartoe opgeleid persoon in dienst van een zorgaanbieder: op basis van het toepasselijke tarief dat voor deze voorziening zou worden gehanteerd door een door de gemeente gecontracteerde aanbieder
 6. Kortdurend verblijf: uitgevoerd door een daartoe opgeleid persoon in dienst van een zorgaanbieder: op basis van het toepasselijke tarief dat voor deze voorziening zou worden gehanteerd door een door de gemeente gecontracteerde aanbieder
4. Een persoon aan wie een pgb wordt verstrekt, kan diensten onder de volgende voorwaarden betrekken van een persoon die behoort tot het sociale netwerk, als:
 - a. deze persoon hiervoor een tarief hanteert dat op basis van 100% van het in het tweede lid van artikel 5.22 van de Regeling langdurige zorg genoemde gangbare tarief voor een persoon uit het sociale netwerk, en
 - b. deze persoon heeft aangegeven dat de zorg aan de belanghebbende voor hem niet tot overbelasting leidt, en tussenpersonen of belangenbehartigers

Artikel 8 Nieuwe feiten en omstandigheden, herziening, intrekking of terugvordering

1. Onverminderd artikel 8.1.2 van de wet doen een jeugdige of zijn ouders op verzoek of onverwijld uit eigen beweging aan het college mededeling van alle feiten of

omstandigheden, waarvan hen redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat deze aanleiding kunnen zijn tot heroverweging van een beslissing aangaande een individuele voorziening.

2. Onverminderd artikel 8.1.4 van de wet kan het college een beslissing aangaande een individuele voorziening herzien dan wel intrekken als het college vaststelt dat:
 - a. De jeugdige of zijn ouders onjuiste of onvolledige gegevens hebben verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een andere beslissing zou hebben geleid;
 - b. De jeugdige of zijn ouders niet langer op de individuele voorziening of het pgb zijn aangewezen;
 - c. De individuele voorziening of het pgb niet langer toereikend is te achten;
 - d. De jeugdige of zijn ouders niet voldoen aan de voorwaarden van de individuele voorziening of het pgb, of;
 - e. De jeugdige of zijn ouders de individuele voorziening of het pgb niet of voor een ander doel gebruiken dan waarvoor bestemd.
3. Een beslissing tot verlening van een pgb kan worden ingetrokken als blijkt dat het pgb binnen 6 maanden na de uitbetaling niet is aangewend voor de bekostiging van de voorziening waarvoor deze is bedoeld.
4. Als het college een beslissing op grond van het tweede lid, onder a. heeft ingetrokken en de verstrekking van de onjuiste of onvolledige gegevens opzettelijk heeft plaatsgevonden, kan het college van degene die opzettelijk onjuiste of onvolledige gegevens heeft verschaft geheel of gedeeltelijk de geldswaarde vorderen van de ten onrechte genoten individuele voorziening of het ten onrechte genoten pgb.
5. Het college onderzoekt uit het oogpunt van de kwaliteit van de geleverde zorg, al dan niet steekproefsgewijs, de bestedingen van de pgb's.

Artikel 9 Verhouding prijs en kwaliteit aanbieders jeugdhulp en uitvoerders kinderschermingsmaatregelen en jeugdreclassering

Het college houdt, in het belang van een goede prijs-kwaliteitverhouding bij de vaststelling van de tarieven die het hanteert voor door derden te leveren jeugdhulp of uit te voeren kinderschermingsmaatregelen of reclassering, rekening met:

- a. De aard en omvang van de te verrichten taken;
- b. De voor de sector toepasselijke cao-schalen in relatie tot de zwaarte van de functie;
- c. Een redelijke toeslag voor overheadkosten;
- d. Een voor de sector reële mate van non-productiviteit van het personeel als gevolg van verlof, ziekte, scholing en werkoverleg;
- e. Kosten voor bijscholing van het personeel.

Artikel 10 Vertrouwenspersoon

1. Het college zorgt ervoor dat jeugdigen, ouders en pleegouders een beroep kunnen doen op een onafhankelijke vertrouwenspersoon;
2. Het college wijst jeugdigen, ouders en pleegouders erop dat zij zich desgewenst kunnen laten bijstaan door een onafhankelijke vertrouwenspersoon.

Artikel 11 Klachtregeling

Het college stelt een regeling vast voor de afhandeling van klachten van jeugdigen en ouders die betrekking hebben op de wijze van afhandeling van meldingen en aanvragen als bedoeld in deze verordening.

Artikel 12 Inspraak en medezeggenschap

1. Het college betreft ingezetenen van de gemeente bij de voorbereiding van het beleid betreffende jeugdhulp overeenkomstig de krachtens artikel 150 van de Gemeentewet gestelde regels met betrekking tot de wijze waarop inspraak wordt verleend.
2. Het college stelt cliënten en vertegenwoordigers van cliëntgroepen vroegtijdig in de gelegenheid voorstellen voor het beleid betreffende jeugdhulp te doen, advies uit te brengen bij besluitvorming over verordeningen en beleidsvoorstellen betreffende jeugdhulp, en voorziet hen van ondersteuning om hun rol effectief te kunnen vervullen.
3. Het college zorgt ervoor dat ingezetenen kunnen deelnemen aan periodiek overleg, waarbij zij onderwerpen voor de agenda kunnen aanmelden en dat zij worden voorzien van de voor een adequate deelname aan het overleg benodigde informatie en ondersteuning
4. Het college stelt nadere regels vast ter uitvoering van het tweede en derde lid.

Artikel 13 Hardheidsclausule

Het college kan in bijzondere gevallen ten gunste van de jeugdige of zijn ouders afwijken van de bepalingen in deze verordening als toepassing van deze bepalingen leidt tot onbillijkheden van overwegende aard.

Artikel 14 Inwerkingtreding en citeertitel

1. Deze verordening treedt in werking op 1 augustus 2018
2. Deze verordening wordt aangehaald als Verordening jeugdhulp Bloemendaal 2018
3. Op 1 augustus 2018 wordt de Verordening jeugdhulp Bloemendaal 2015 ingetrokken.

Toelichting op de Verordening jeugdhulp Bloemendaal 2018

Algemeen

Deze verordening geeft uitvoering aan de Jeugdwet. De wet maakt onderdeel uit van de bestuurlijke en financiële decentralisatie van de jeugdzorg, de jeugd-ggz, de zorg voor verstandelijk beperkte jeugdigen en de begeleiding en persoonlijke verzorging van jeugdigen, naar de gemeenten. Daarnaast wordt met de wet een omslag gemaakt van een stelsel, gebaseerd op een wettelijk recht op zorg, naar een stelsel, op basis van een voorzieningenplicht voor gemeenten, vergelijkbaar met de manier waarop dit in de gewijzigde Wet maatschappelijke ondersteuning is geregeld. Het wettelijk recht op jeugdzorg en individuele aanspraken op jeugdzorg worden hierbij vervangen door een voorzieningenplicht waarvan de aard en omvang in beginsel door de gemeente worden bepaald. Het doel van het jeugdzorgstelsel blijft echter onverminderd overeind: jeugdigen en ouders krijgen bij hun situatie, waar nodig, tijdig passende hulp, met als uitgangspunt het versterken van de eigen kracht van de jongere en het zorgend en probleemoplossend vermogen van het gezin.

De Jeugdwet schrijft in de artikelen 2.9, 2.10 en 2.12 voor dat de gemeenteraad per verordening in ieder geval regels opstelt:

- a. over de door het college te verlenen individuele voorzieningen en overige voorzieningen, met betrekking tot de voorwaarden voor toekenning en de wijze van beoordeling van, en de afwegingsfactoren bij een individuele voorziening;
- b. over de wijze waarop de toegang tot en toekenning van een individuele voorziening wordt afgestemd met andere voorzieningen op het gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning, werk en inkomen;
- c. over de wijze waarop de hoogte van een persoonsgebonden budget wordt vastgesteld, en
- d. voor de bestrijding van het ten onrechte ontvangen van een individuele voorziening of persoonsgebonden budget, alsmede van misbruik of oneigenlijk gebruik van de wet.
- e. over de wijze waarop ingezetenen worden betrokken bij de uitvoering van de wet;
- f. ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering en de eisen die worden gesteld aan de kwaliteit van jeugdhulp, kinderschermingsmaatregelen of jeugdreclassering, ten aanzien waarvan het college de uitvoering van de Jeugdwet door derden laat verrichten. Hierbij dient rekening te worden gehouden met de deskundigheid van de beroepskrachten en de toepasselijke arbeidsvoorwaarden.

Toeleiding naar de jeugdhulp

De toeleiding naar de jeugdhulp kan op verschillende manieren plaatsvinden.

Vrij toegankelijk

In artikel 2 van de verordening is onderscheid gemaakt tussen individuele (niet vrij-toegankelijke) en overige (vrij-toegankelijke) voorzieningen. Voor een deel van de hulpvragen kan worden volstaan met een vrij-toegankelijke voorziening. De jeugdige en zijn ouders kunnen hier gebruik van maken zonder verwijzing van een arts of besluit van de gemeente. Zij kunnen zich hiervoor rechtstreeks wenden tot een jeugdhulpaanbieder.

Toegang jeugdhulp via de gemeente

Een hulpvraag van een jeugdige of zijn ouders kan ook bij de gemeente binnen komen. Het college beslist, in overleg met de jeugdige of zijn ouders, welke hulp passend is.

In een gesprek tussen een door de gemeente ingezette deskundige en de jeugdige of zijn ouders wordt bekeken wat de jeugdige of zijn ouders zelf, eventueel met hulp van hun sociale netwerk, aan het probleem kunnen doen. Als aanvullend daarop een voorziening nodig is wordt eerst bekeken of kan worden volstaan met een overige voorziening of dat een individuele voorziening meer passend is. In het geval een individuele voorziening nodig is neemt de deskundige namens

het college een besluit en verwijst hij de jeugdige of zijn ouders door naar een gespecialiseerde jeugdhulpaanbieder. Namens het college vervult het Centrum voor Jeugd en Gezin deze taak.

Toegang via de huisarts, de jeugdarts en de medisch specialist

Jeugdhulp is ook toegankelijk na verwijzing door een huisarts, een jeugdarts of een medisch specialist. Na een verwijzing staat echter nog niet vast welke specifieke behandeling nodig is. Een jeugdige of zijn ouders kunnen terecht bij een jeugdhulpaanbieder waarbij de gemeente heeft ingekocht. In de praktijk zal de jeugdhulpaanbieder, na doorverwijzing, beoordelen welke behandelmethode (en de omvang en de duur daarvan) het meest passend is. De jeugdhulpaanbieder dient zich daarbij te houden aan de afspraken die hij, in het kader van de contractrelatie, met de gemeente heeft gemaakt. Het betreft afspraken met betrekking tot de wijze waarop de gemeente invulling kan geven aan zijn regierol en de omvang van het hulpverleningspakket. Het betreft tevens afspraken over afstemming tussen de gemeente en artsen inzake doorverwijzing en behandeling, waarbij de integrale benadering: 1 gezin, 1 regisseur, 1 plan, uitgangspunt is. Daarnaast zal de jeugdhulpaanbieder uiteraard rekening moeten houden met de regels die de gemeente bij verordening heeft gesteld. In artikel 2, tweede lid van de verordening is geregeld welke individuele voorzieningen beschikbaar zijn. In regionaal verband zijn deze voor de periode 2018-2020 ingekocht.

Toegang via de gecertificeerde instelling, de kinderrechter, het openbaar ministerie en de directeur of de selectiefunctionaris van de justitiële jeugdinrichting.

Tevens is er toegang tot de jeugdhulp via een gecertificeerde instelling, de kinderrechter, het openbaar ministerie en de directeur of de selectiefunctionaris van een justitiële jeugdinrichting. Een gecertificeerde instelling is verplicht, alvorens te bepalen welke hulp moet worden geboden in het kader van een door de rechter opgelegde kinderbeschermingsmaatregel of jeugdreclassering, te overleggen met de gemeente. Kostenafweging kan onderdeel van het overleg zijn. De gemeente is gehouden de jeugdhulp in te zetten die deze partijen nodig achten ter uitvoering van een kinderbeschermingsmaatregel of jeugdreclassering.

In de beslissing tot een kinderbeschermingsmaatregel, zoals een ondertoezichtstelling of gezagsbeëindiging, bepaalt de kinderrechter, op advies van de Raad voor de kinderbescherming, welke gecertificeerde instelling de maatregel zal uitvoeren. De Raad voor de kinderbescherming stemt met het college af welke gecertificeerde instelling het meest aangewezen is de maatregel uit te voeren. De Raad voor de kinderbescherming en het college leggen de wijze van samenwerken vast in een protocol. Deze toegang is geregeld in de Jeugdwet.

Toegang via het advies- en meldpunt huiselijk geweld en kindermishandeling (AMHK)

Het AMHK geeft advies inzake vermoedens en concrete gevallen van huiselijk geweld en kindermishandeling. Naar aanleiding van een melding onderzoekt het AMHK of sprake is van kindermishandeling, motiveert zo nodig ouders tot het accepteren van jeugdhulp en legt daartoe contacten met de hulpverlening. De toegang tot het AMHK is geregeld in de Jeugdwet.

Artikelsgewijs

Artikel 1. Begripsbepalingen

Onder het begrip 'andere voorziening' wordt in deze verordening verstaan een voorziening die niet wordt getroffen op grond van de Jeugdwet, maar in het kader van zorg, maatschappelijke ondersteuning, onderwijs en werk en inkomen.

In artikel 2 is opgenomen welke vormen van 'overige voorzieningen' en 'individuele voorzieningen' beschikbaar zijn.

Er is een beperkt aantal begripsbepalingen opgenomen omdat de meeste begrippen reeds in de wet zijn gedefinieerd. De begripsbepalingen uit de wet zijn van overeenkomstige toepassing. Een specifieke aanvulling is het afwegingskader. Dit is een instrument dat regionaal is afgestemd, en waarmee de CJG coaches werken. Hiermee wordt een zorgvuldig en transparant proces van afweging gewaarborgd. Ook wordt hiermee invulling gegeven aan de insteek om ook in kaart te brengen wat de mogelijkheden zijn vanuit eigen kracht van een gezin en het netwerk er om heen.

Artikel 2. Vormen van jeugdhulp

De voorzieningen die de gemeente biedt op het terrein van jeugd kunnen zowel vrij toegankelijk als niet-vrij toegankelijk zijn. In het laatste geval is sprake van een individuele voorziening. Met een individuele voorziening zal doorgaans meer gespecialiseerde zorg kunnen worden geboden. De gemeente bepaalt welke hulp vrij toegankelijk is en welke niet. Het college, of de huisarts, de medisch specialist, de jeugdarts of de jeugdhulpaanbieder beoordeelt of bij een hulpvraag kan worden volstaan met een vrij toegankelijke, overige voorziening, of dat een individuele voorziening voorliggend is.

Algemene, vrij toegankelijke voorzieningen in de gemeente zijn bijvoorbeeld activiteiten zoals trainingen, jeugdgezondheidszorg en ondersteuning door vrijwilligers. Deze worden in meer of mindere mate gefaciliteerd door de gemeente. Onder algemene voorziening kan ook worden begrepen het gemeentelijk loket, waar jeugdigen, hun ouders of andere betrokkenen bij deskundigen van het Centrum voor Jeugd en Gezin terecht kunnen voor een hulpvraag of adviesvraag.

De niet vrij-toegankelijke individuele voorzieningen zijn de voorzieningen die vallen onder specialistische hulp zoals bedoeld in artikel 2, tweede lid. Het gaat om situaties waarin ernstige of complexe problemen zijn en waarvoor meer of andere hulp nodig is, dan waarin het team van CJG coaches kan voorzien. Voorbeelden van specialistische hulp zijn ambulante jeugdhulp (geestelijke gezondheidszorg, hulp aan (licht) verstandelijk beperkten en Jeugdzorg). De hulp kan groepsgericht en individueel zijn, zowel kort- als langdurend. Bij residentiële zorg vindt de hulp aan kinderen en jeugdigen (tijdelijk) dag en nacht plaats buiten hun eigen omgeving. Dat kan op vrijwillige of gedwongen basis (Jeugdzorg plus) zijn.

Het meldpunt Veilig Thuis geeft advies over vermoedens en gevallen van huiselijk geweld en kindermishandeling, onderzoekt indien nodig op basis van een melding of er sprake is van kindermishandeling, motiveert zo nodig ouders tot het accepteren van jeugdhulp en leidt toe naar de CJG coach of De Beschermingstafel (= toegang tot het gedwongen kader, waar besproken wordt of hulp via drang nog mogelijk is of een onderzoek of maatregel ingezet moet worden). Vanuit het meldpunt Veilig Thuis wordt niet rechtstreeks doorverwezen naar niet-vrij toegankelijke individuele jeugdhulpverlening.

Artikel 3. Toegang jeugdhulp via de huisarts, medisch specialist of jeugdarts

In artikel 2.6, eerste lid aanhef en onder g. van de wet is bepaald dat het college er verantwoordelijk voor is dat jeugdhulp ook toegankelijk is na verwijzing door een huisarts, medisch specialist of jeugdarts. Dit geldt zowel voor de vrij-toegankelijke (overige) voorzieningen als voor de niet vrij-toegankelijke voorzieningen. Met een verwijzing heeft de hulpvrager toegang tot de jeugdhulp. In de praktijk zal het de jeugdhulpaanbieder (bijv. de jeugdpsychiater, de gezinswerker, de orthopedagoog) zijn die na verwijzing beoordeelt welke hulp precies nodig is. Deze bepaalt, in overleg met de jeugdige of zijn ouders, de inhoud, vorm, omvang en duur van de hulp.

Artikel 4. Toegang tot jeugdhulp via de gemeente

Artikel 4 regelt de toegang tot een individuele voorziening via de gemeente. Dit ter uitvoering van artikel 2.9 aanhef en onder a. van de wet, waarin is bepaald dat de raad bij verordening in ieder geval regels stelt over de door het college te verlenen individuele voorzieningen en overige voorzieningen, met betrekking tot de voorwaarden voor toekenning en de wijze van beoordeling van, en de afwegingsfactoren bij een individuele voorziening.

In de algemene toelichting is erop gewezen dat een jeugdige of zijn ouders onder de Jeugdwet geen wettelijke recht en geen individuele aanspraak hebben op jeugdzorg. Daarentegen rust op de gemeente een voorzieningenplicht, waaruit mede voortvloeit dat de jeugdige of zijn ouders recht hebben op een zorgvuldige toegangsprocedure. In het tweede lid van het artikel zijn de stappen beschreven die, in een zorgvuldig toegangsproces, geacht worden gezet te worden. Zorgvuldige verslaglegging is daarbij tevens aan de orde. In elke fase kan, indien dit noodzakelijk wordt geacht, deskundigheid van derden worden ingewonnen.

De procedureregels zijn niet van toepassing op de toegang tot een overige voorziening.

Op grond van het uitgangspunt om te komen tot flexibele inzet waarbij de kennis van de professionals centraal staat, is er tot nu toe voor gekozen om een besluit inzake een verwijzing naar individuele jeugdzorg (of een afwijzing daarvan) niet altijd automatisch vast te leggen in een beschikking, maar wel altijd wanneer belanghebbenden er om vragen. Op deze wijze blijft de rechtszekerheid die een belanghebbende aan een schriftelijke beschikking kan ontlenen, onaangetast. Daarnaast zal ook altijd een beschikking worden afgegeven wanneer er een pgb wordt verstrekt, wanneer toeleiding via de gemeente naar een niet vrij toegankelijke vorm van jeugdhulpverlening op aanvraag van de ouders en/of jeugdige wordt afgewezen, en wanneer dit noodzakelijk is voor het juridisch proces.

Artikel 5 . Toegang jeugdhulp via de gecertificeerde instelling of kantonrechter.

Een andere ingang tot de jeugdhulp is via de gecertificeerde instelling, de kinderrechter, het openbaar ministerie en de selectiefunctionaris of directeur van de justitiële jeugdinrichting. De gecertificeerde instelling is verplicht om bij de bepaling van de in te zetten jeugdhulp in het kader van een door de rechter opgelegde kinderschermingsmaatregel of jeugdreclassering te overleggen met de gemeente.

Artikel 6. Inhoud beschikking

Als de jeugdige of zijn ouders een formele aanvraag indienen dient het college een beschikking af te geven, waartegen op grond van de Algemene wet bestuursrecht bezwaar en beroep open staat. Uitgangspunt van de wet is dat de jeugdige of zijn ouders een voorziening 'in natura' wordt verstrekt. De jeugdige of zijn ouders kunnen het college echter ook verzoeken een pgb toe te kennen.

In de beschikking wordt alleen, ter informatie, opgenomen dat een ouderbijdrage is verschuldigd (vierde lid). De vaststelling en inning van de bijdrage geschiedt door het bestuursorgaan dat daar namens de gemeente mee is belast.

Artikel 7. Regels pgb

Een voorziening kan in de vorm van een persoonsgebonden budget worden toegekend. Het college verstrekt dan een budget aan de jeugdige of zijn ouders dat hen in staat stelt de jeugdhulp die tot de individuele voorziening behoort van derden te betrekken. De aanvrager van een pgb is verplicht een plan in te dienen, waaruit onder andere dient te blijken hoe de cliënt het pgb gaat besteden. In artikel 8.1.1, vijfde lid, onder a. van de wet is bepaald dat het college een pgb kan weigeren voor zover de kosten van het betrekken van de jeugdhulp van derden hoger zijn dan de kosten van de individuele voorziening. Zo wordt voorkomen dat inkoopvoordelen zouden wegvallen als te veel personen zelf ondersteuning willen inkopen met een pgb.

Het tweede tot en met vierde lid berusten op artikel 2.9, onder c. van de wet, waarin is bepaald dat in de verordening in ieder geval wordt opgenomen op welke wijze de hoogte van het pgb wordt vastgesteld.

In het derde lid zijn de voorzieningen opgenomen waarvoor een pgb kan worden aangevraagd. Het betreft de voorzieningen waarvoor sedert de inwerkingtreding van de Jeugdwet daadwerkelijk een pgb is toegekend. De mogelijkheid bestaat ook voor andere dan de hier genoemde voorzieningen een pgb toe te kennen. Dit dan op basis van de hardheidsclausule.

Artikel 8. Nieuwe feiten en omstandigheden, herziening, intrekking of terugvordering

Dit artikel is een uitwerking van de verplichte delegatiebepaling van artikel 2.9, onder d. van de wet. Daarin is bepaald dat de gemeente bij verordening regels stelt voor de bestrijding van het ten onrechte ontvangen van een individuele voorziening, alsmede van misbruik of oneigenlijk gebruik van de wet. Ook met deze bepaling wordt beoogd de regelgeving te standaardiseren en in overeenstemming te brengen met de regelgeving met betrekking tot maatschappelijke ondersteuning. Het behoort tot de gemeentelijke verantwoordelijkheid misbruik van de voorzieningen te voorkomen en, waar nodig, op te treden tegen onterecht gebruik van de voorzieningen of pgb's. Een zorgvuldig gebruik van collectieve middelen is immers wezenlijk voor het draagvlak daarvan.

De tekst van de artikelen 8.1.2 tot en met 8.1.4 van de wet is beperkt tot het pgb. In dit artikel is, ter uitwerking van de delegatiebepaling van 2.9, onder d. van de wet, de reikwijdte van de bepaling uitgebreid tot de individuele voorziening in natura. Hiervoor kan ook steun worden gevonden in de toelichting bij artikel 8.1.2 van de wet. Daarin is vermeld dat het uitgangspunt van de inlichtingenplicht is dat van een jeugdige en zijn ouders aan wie een individuele voorziening of een pgb is verstrekt, kan worden verlangd dat zij het college voldoende gegevens en inlichtingen verstrekken, om het college in staat te stellen te beoordelen of een beroep op die individuele voorziening of het pgb terecht is gedaan.

Als het de jeugdige of zijn ouders redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat er feiten en omstandigheden, of daarin opgetreden wijzigingen, zijn die van invloed kunnen zijn op de toekenning van een individuele voorziening of een pgb, dienen zij dit het college onverwijld te melden. Verstrekken zij niet onverwijld uit eigen beweging of op verzoek van het college alle gevraagde inlichtingen of bewijsstukken, dan heeft dat gevolgen voor de toekenning van de voorziening of het pgb. Het college kan, niet alleen bij een aanvraag, maar ook op een later moment, informatie en bewijsstukken van een belanghebbende vragen.

Het tweede lid is een uitwerking van artikel 8.1.4 van de wet. Ook hierin is de tot het pgb beperkte reikwijdte van artikel 8.1.4 van de wet, op grond van artikel 2.9, onder d. van de wet uitgebreid tot de individuele voorziening in natura.

Artikel 9. Verhouding prijs en kwaliteit aanbieders jeugdhulp en uitvoerders kinderbeschermingsmaatregelen en jeugdreclassering.

In artikel 2.11, eerste lid van de wet is bepaald dat het college de uitvoering van de wet, behoudens de vaststelling van de rechten en plichten van de jeugdige of zijn ouders, kan laten verrichten door derden. Op grond van artikel 2.12 van de wet moeten voor gevallen, waarin ten aanzien van jeugdhulp, kinderbeschermingsmaatregelen of jeugdreclassering door derden hulp wordt verleend, bij verordening regels worden gesteld ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering van de jeugdhulp en de kwaliteit daarvan. Daarbij moet rekening worden gehouden met de deskundigheid van de beroepskrachten en de toepasselijk arbeidsvoorwaarden.

Om te voorkomen dat er alleen gekeken wordt naar de laagste prijs voor de uitvoering worden in dit artikel een aantal andere aspecten genoemd waarmee het college ook rekening dient te houden. Hiermee wordt bereikt dat een beter beeld ontstaat van de reële kostprijs voor de activiteiten die het college door aanbieders lat uitvoeren. Uitgangspunt is dat de aanbieder kundig personeel inzet tegen arbeidsvoorwaarden die passen bij de vereiste vaardigheden.

Artikel 10. Vertrouwenspersoon

In artikel 2.6, eerste lid, onder f. van de wet is bepaald dat het college ervoor verantwoordelijk is dat jeugdigen, hun ouders of hun pleegouders een beroep kunnen doen op een vertrouwenspersoon. Onafhankelijkheid, beschikbaarheid en toegankelijkheid zijn belangrijke factoren (wettelijke vereisten) voor de goede invulling van deze functie.

De wet adresseert het college rechtstreeks en vraagt niet hierover bij verordening een regeling op te stellen. De bepaling uit de wet kan toch in de verordening worden opgenomen met de bedoeling in de verordening een compleet beeld te geven van de rechten en plichten van jeugdigen en hun ouders. Bij algemene maatregel van bestuur wordt een nadere uitwerking gegeven van de taken en bevoegdheden van de vertrouwenspersoon.

Artikel 11. Klachtregeling

Dit artikel regelt het gemeentelijke klachtrecht inzake jeugdhulp. Hoofdstuk 9 van de Algemene wet bestuursrecht bevat een uitgebreide klachtregeling inzake klachten tegen bestuursorganen en personen die onder hun verantwoordelijkheid werkzaam zijn. In deze verordening kan daarom met een enkele bepaling worden volstaan. De klachtmogelijkheid tegenover de aanbieder is geregeld in artikel 4.2.1 e.v. van de wet. In de regel zal eerst de aanbieder worden aangesproken bij klachten over de wijze van behandeling. Pas als de klacht niet bevredigend wordt afgehandeld, of als de klacht het handelen van een gemeenteambtenaar betreft, komt de gemeentelijke klachtregeling in beeld.

Artikel 12. Inspraak en medezeggenschap

In dit artikel zijn bepalingen opgenomen over inspraak en medezeggenschap bij de gemeente. De mogelijkheid tot inspraak en medezeggenschap bij de aanbieders is geregeld in artikel 4.2.4 e.v. van de wet.

Op grond van artikel 2.10 van de wet in samenhang met artikel 2.1.3, derde lid van de Wmo 2015 is de gemeente verplicht een regeling op te stellen inzake inspraak en medezeggenschap. In artikel 2.10 worden de artikelen 2.1.3, derde lid en 2.5.1 (jaarlijks cliëntervaringsonderzoek) van de Wmo 2015 van overeenkomstige toepassing verklaard. Ingevolge artikel 2.1.3, derde lid van de Wmo 2015 dient bij verordening te worden bepaald op welke wijze ingezetenen worden betrokken bij de uitvoering van de wet.

In het eerste lid is verwezen naar de krachtens artikel 150 van de Gemeentewet vastgestelde inspraakverordening. Hierdoor wordt gewaarborgd dat eenzelfde inspraakprocedure geldt voor het jeugdhulpbeleid. De inspraak geldt niet alleen voor belanghebbenden maar voor alle ingezetenen. Dit is uitdrukkelijk de bedoeling van de wetgever, omdat iedereen op enig moment aangewezen kan raken op ondersteuning.

Met het vierde lid wordt het college opgedragen nadere regels vast te stellen.

Artikel 13. Hardheidsclausule

Dit artikel geeft het college de bevoegdheid van deze verordening af te wijken in schrijnende gevallen.